

24de Møde.

Freddag den 14de December, Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af Rustsvampe.

Formanden: Til Medlemmer af dette Udvalg foreslaas: *Hage, Hansen-Solevad, Johansen, Steensen-Leth, Lunn, Chr. Nielsen, Raben, J. C. Sørensen og Vestergaard.* Hvis ingen udtaler sig herimod eller stiller andre Forslag, ere disse Medlemmer valgte. (Ophold). De ere saaledes valgte.

Derpaa gik man til:

Valg for Landstingets Vedkommende af 2 Medlemmer af Københavns Havneraad.

Formanden: Da der ogsaa kan vælges Medlemmer uden for Tinget, beder jeg ærede Medlemmer om tilstrækkelig nøjagtigt at betegne, hvem de stemme paa.

Der afgaves 40 Stemmesedler.

Valgte bleve Landstingsmændene *Carstensen* og *Gustav Hansen* hver med 25 Stemmer; Landstingsmand *Jensen-Stengaarden* havde 15 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af § 61 i Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9de April 1891.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2803 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Høst: Det foreliggende Lovforslag omhandler en Udvidelse af Fattiglovens § 61, i hvilken det bestemmes, at de Omkostninger, der af det offentlige udredes til Optagelse, Underhold og Forsørgelse af blinde, døvstumme, Idioter og sindssyge, skulle ikke betragtes som Fattighjælp for de paagældende, hvis disse ere optagne paa Statsanstalter eller af Staten godkendte Anstalter. Nu gaar dette Lovforslag ud paa at udvide disse Bestemmelser til ogsaa at omfatte Epileptikere, vanføre og lemlæstede. Der er gjort udførlig Rede for Ønskeligheden heraf i de Motiver, som ledsage Forslaget, og jeg kan altsaa ganske henholde mig hertil. Det er en human, en virkelig sand Humanitetsfølelse, der ligger til Grund derfor. Epileptikere behandles jo paa „Diakon- og Epileptikerhjemmet“ i Nyborg, hvortil der søges Statsunderstøttelse, og da det oplyses, at epileptiske Børn kunne helbredes ved at anbringes paa en saadan Anstalt, er der virkelig Grund til, at de Omkostninger, som anvendes i den Henseende, ikke skulle betragtes som Fattighjælp for Børnenes Forældre. Paa samme Maade forholder det sig med vanføre og lemlæstede. Her i Kjøbenhavn have vi Samfundet for vanføre og lemlæstede, og enhver, der har undersøgt og set den Virksomhed, der udfoldes i dette Institut, vil vist erkende, at dette er til stor Velsignelse for en Mængde stakkels Mennesker, som der opdrages til senere i Livet at kunne tjene deres Brød ved eget Arbejde, uagtet de mangle visse Lemmer; de kunne endogsaa lære et Haandværk eller sligt, selv om de mangle en Arm eller andre Lemmer. Det er saaledes efter min Mening et virkeligt Udslag af sand Humanitet, som ligger til Grund for dette lille Lovforslag. — Jeg finder det rigtig, at man ikke har udvidet det til at omfatte saadanne Personer, som anbringes i private Hjem, selv om disse staa under Tilsyn af offentlige Anstalter. Det er der ogsaa gjort Rede for i Lovforslagets Motiver, og jeg skal henholde mig dertil.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa egne og Meningsfællers Vegne anbefale dette lille Lovforslag, som jeg godt synes kunde tages i den Skikkelse, hvori det foreligger, uden at der er Grund til at henvise det til Behandling i et Udvalg.

Andersen: Jeg kunde ligeledes ønske at medgive dette Lovforslag min bedste Anbefaling. Sagen er den, at det Forhold, Lovforslaget omhandler, har der været følt Trang til at faa afhjulpet i lang Tid